

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 82/23

U Luxembourggu 17. svibnja 2023.

Presuda Općeg suda u predmetu T-321/20 | enercity/Komisija

Tužba njemačkog tijela lokalne uprave enercityja protiv Komisijina odobrenja RWE-ova stjecanja proizvodnih sredstava društva E.ON proglašena je nedopuštenom

Opći sud u tom kontekstu pojašnjava novo pitanje tereta dokazivanja što se tiče Komisijina slanja upitnika za istraživanje tržišta

Dva njemačka društva, RWE AG i E.ON SE, objavila su u ožujku 2018. svoju namjeru da trima transakcijama koncentracije provedu složenu razmjenu sredstava.

Prvom transakcijom društvo RWE, koje sudjeluje u cijelom lancu opskrbe energijom u više europskih država, željelo je steći isključivu kontrolu ili zajedničku kontrolu nad određenim proizvodnim sredstvima društva E.ON. Druga se transakcija sastojala od E.ON-ova stjecanja isključive kontrole nad aktivnostima distribucije i trgovine na malo te nad određenim proizvodnim sredstvima društva innogy SE, društva kćeri društva RWE. Što se tiče treće transakcije, njome je predviđeno da društvo RWE stekne 16,67 % udjela u društvu E.ON.

Njemačko tijelo lokalne uprave enercity AG, koje proizvodi i isporučuje energiju u Njemačkoj, Europskoj je komisiji 24. srpnja 2018. priopćilo da želi sudjelovati u postupku koji se odnosi na prvu i drugu transakciju koncentracije i, posljedično, zaprimiti dokumente koji se na njih odnose.

Budući da je prva transakcija te koncentracije prijavljena Komisiji 22. siječnja 2019., ona je provela istraživanje tržišta uputivši određenim poduzetnicima upitnik. Odlukom od 26. veljače 2019.¹ (u daljnjem tekstu: sporna odluka) Komisija je proglasila tu transakciju koncentracije spojivom s unutarnjim tržištem.

Enercity² je podnio tužbu za poništenje te odluke koju je četvrto prošireno vijeće Općeg suda odbacilo kao nedopuštenu zbog nepostojanja osobnog utjecaja sporne odluke na tijelo lokalne uprave. Da bi došao do tog zaključka, Opći je sud osobito ispitao novo pitanje tereta dokazivanja što se tiče Komisijina slanja upitnika u okviru istraživanja tržišta.

Ocjena Općeg suda

Uvodno Opći sud podsjeća na to da u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, fizička ili pravna osoba može

¹ Odluka Europske komisije C(2019) 1711 *final* od 26. veljače 2019. kojom se koncentracija proglašava spojivom s unutarnjim tržištem i Sporazumom o EGP-u (predmet M.8871 – RWE/E.ON Assets)

² Valja istaknuti da je deset drugih poduzetnika podnijelo tužbe za poništenje protiv ove odluke. Sve su te tužbe odbačene kao nedopuštene ili odbijene kao neosnovane. Vidjeti niz povezanih predmeta: presude od 17. svibnja 2023., EVH/Komisija, [T-312/20](#), Stadtwerke Leipzig/Komisija, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln/Komisija, [T-314/20](#), TEAG/Komisija, [T-315/20](#), Naturstrom/Komisija, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden/Komisija, [T-317/20](#), eins energie in sachsen/Komisija, [T-318/20](#), GGEW/Komisija, [T-319/20](#), Mainova/Komisija, [T-320/20](#), i Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Komisija, [T-322/20](#).

pokrenuti postupak protiv odluke koja je upućena drugoj osobi samo ako se navedena odluka na nju odnosi izravno i osobno.

U tom pogledu Opći sud potvrđuje da se sporna odluka izravno odnosi na enercity jer je, omogućivši neposredno provođenje prve transakcije koncentracije, ta odluka mogla dovesti do neposredne promjene situacije na predmetnim tržištima.

Što se tiče osobnog utjecaja na enercity, Opći sud podsjeća na to da se u slučaju odluke kojom se utvrđuje spojivost koncentracije s unutarnjim tržištem i kada je riječ o trećem poduzetniku, odnosi li se ona osobno na njega valja utvrditi s obzirom na, s jedne strane, utjecaj na njegov položaj na tržištu i, s druge strane, njegovo sudjelovanje u upravnom postupku. U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da iako samo sudjelovanje u postupku nije samo po sebi dovoljno kako bi se utvrdilo da postoji osobni utjecaj, aktivno sudjelovanje trećeg poduzetnika u upravnom postupku predstavlja element koji se redovito uzima u obzir da bi se, zajedno s drugim posebnim okolnostima, utvrdila dopuštenost tužbe za poništenje.

Međutim, u ovom slučaju Opći sud uvodno primjećuje da nije sporno to da je enercity sudjelovao u upravnom postupku vezanom za prvu transakciju koncentracije. S obzirom na to, detaljnim je ispitivanjem elemenata podnesenih na tom temelju Opći sud došao do utvrđenja da oni nisu dovoljni da bi se utvrdila „aktivna” priroda tog sudjelovanja. Naime, Opći sud konkretnije smatra da enercityjeva očitovanja u tom pogledu, iako su od određenog interesa i Komisija ih je obradila, nisu bila odlučujuća za ocjenu učinaka navedene koncentracije na relevantnom tržištu.

Taj zaključak ne dovodi se u pitanje enercityjevom argumentacijom koja se u biti temelji na navodnom nedostatku dužne pažnje Komisijinih službi u odnosu na njega, što se tiče slanja upitnika u svrhu istraživanja tržišta i daljnjeg postupanja po njegovu zahtjevu da mu se prizna svojstvo treće zainteresirane strane.

Iako enercity tvrdi da nije primio navedeni upitnik, Opći sud precizira da je na Komisiji da dokaže da ga je poslala. U tom pogledu Opći sud tvrdi da je ona, u skladu s mjerom organizacije postupka, podnijela više dokaza kojima se može dokazati da je enercityju poslan sporni dokument.

Nadalje, u odgovoru na enercityjev argument prema kojemu je dokument upućen pogrešnom primatelju, odnosno njegovu službeniku za odnose s javnošću, Opći sud primjećuje da se od takve osobe, koja je primila i elektroničku poštu i telefaks koji potječe od institucije Unije, može razumno očekivati da odmah obavijesti navedenu instituciju o pogrešci u vezi s adresatom. Osim toga, također se mogla obratiti pravnoj ili trgovačkoj službi svojeg poduzeća kako bi ih obavijestila o primitku tih dokumenata.

U svakom slučaju, čak i da je enercity imao priliku vratiti ispunjeni upitnik, njegovo se sudjelovanje u upravnom postupku ne bi moglo zbog tog jednostavnog vraćanja smatrati aktivnim i ne bi ga se moglo individualizirati u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

Napokon, što se tiče toga da je enercityjev zahtjev službeniku za saslušanje da mu prizna status zainteresirane treće strane bio naznaka njegove volje da sudjeluje u postupku povezanom s dotičnom koncentracijom, Opći sud ne prihvaća ni to da bi takav zahtjev mogao definirati njegovo sudjelovanje kao „aktivno” jer takva karakterizacija zahtijeva da se utvrdi postojanje djelovanja dotičnog poduzetnika koja su mogla utjecati na ishod predmetnog postupka.

U tim okolnostima, iz kojih proizlazi da enercity nije aktivno sudjelovao u prvoj transakciji koncentracije i uzimajući u obzir usto nepostojanje posebne okolnosti koja se odnosi na utjecaj na njegov položaj na tržištu, Opći sud smatra da se sporna odluka ne odnosi na njega osobno. Dakle, Opći sud zaključuje da enercity nije dokazao svoju aktivnu procesnu legitimaciju te slijedom toga odbacuje njegovu tužbu kao nedopuštenu.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod

određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Suda ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Suda se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Ostanite povezani!

